

אוצרות

גליון שבועי מאוצרותיהם של רביה"ק רבי נחמן מברסלב ותלמידיו זיע"א

מה נשמע?

דבר המערכת

כשדבר פעם רבנו על מעלת הראש השנה שלו אמר: "אצלי העיקר הוא ראש השנה, ותיכף כשהולך ונוכר ראש השנה, אני ממה אוני ושומע אם מכים במתל לעורר לסליחות לשנה הבאה..."

ובכן, אשרינו שזכינו להיות אצלו בראש השנה; ואלף פעמים אשרינו שרבינו מצפה כבר עתה לראש השנה הבא עלינו לטובה כאשר נבוא אליו שוב ברננה.

וכדבריו הנפלאים של מוהר"ת באחת מאגרותיו: "על ראש השנה היית ואף תהיה", ובכך הוא מחוק את ידי מקבל האיגרת "להפוך היגון ואנחה לששון ולשמחה - שגורע כזה זכה להיות על ראש השנה ולהשתמחה על הציון הקדוש והנורא כזה" - - -

הנה כי כן, אחרי שזכינו בחסד ה' להיות באומן בראש השנה, אין זה פלא כלל שרבינו מצפה מאתנו לשמוח "מואד מואד" כל השנה, שהרי אין יכולת לשום יגון להשבת שמחה מופלגת כזו על כך שקטנים כמונו זכו להיות בראש השנה אצל רבינו ולקבל את התקונים הגדולים הנעשים שם!

מבצע מגויים מיוחד

מאז נוסד העלון 'אוצרות' לשם ולתפארת, ובנוסף להפצתו במאות מוקדים ובשירות אלפי עותקים, בבתי כנסת ובמספר לא מבוטל בדואר אלקטרוני - היו רבים שהצטרפו כמגויים בתשלום בדיון ישיר לבתיכם. בעיקר היו אלה המתגוררים ביישובים מרוחקים שהפצת העלון לשם קשה.

כעת עם התחדשות העלון ולקראת השנה החדשה, יוצאים כמערכת 'אוצרות' במבצע מגויים חיים! כאשר כל המצטרפים בתקופת המבצע יוכלו לקבל לביתם את העלון בתשלום עלות המשלוח בלבד, ללא דמי מגוי.

זהו בשורה של ממש לכל המעוניינים לקרוא ולהתעורר מדברי ההתחזקות שבועות מדי שבוע, ואין יום משגת.

להזמנת מגוי חיים, חייגו למשרדנו: 02-9993338

הסוכה מלמדת איך לתפקד בחוץ

גם כשאנו במצבים של חוסר התעלות - גם שם נרגיש את ה"וימינו תחבקנו".

ומה אכן מחזיק אותנו שם בחוץ? מה מלווה אותנו כשאנו יוצאים בחוץ ונמצאים במצבים של ירידה?

זאת נלמד מארבעת המינים!

והלא כך כתב עליהם הזוהר הקדוש:

אחר המלחמה הארוכה שהיתה בינינו לבין כוחות הרע במשך ימי ראש השנה ויום הכיפורים, אנו יוצאים עם ארבעת המינים הדומים לכלי קרב, כדי לסגול ולבטא את הנצחון שאנו חוגגים! "מאן נצח? מאן דאחיד מאני קרבא בידוהי!" - מי המנצח? מי שאוחז את כלי הקרב - ארבעת המינים - בידו!

וכבר תמה על כך מוהר"ת בכפליים: א. מה צורך יש לסימן זה מי המנצח? נצא לשוק ונראה מי ניצח את מי? ב. והרי מי שאוחז את הנשק בידו סימן הוא שעדיין לא ניצח; אחרת, מדוע לא הניח את נשקו?

עונה מוהר"ת:

דוקא מי שמתגבר לאחוז תמיד את כלי הקרב בידו, דוקא מי שאוחז את נשק התפילה בידו גם אם עובר עליו מה שעובר - הוא המנצח!

עד עתה - מאז ראש חודש אלול עד לאחר יום הכיפורים - בילינו בבית הכנסת, שם עסקנו בתפילות ותחנונים. עתה אנו מוזמנים ואף מצווים לעזוב את הבית, ולצאת החוצה! שם בחוץ, תחת כיפת השמים, עלינו לבנות לנו סוכה מ"פסולת גורן ויקב"...

ומה עושים שם באותה סוכה?

"כיצד מצות ישיבה בסוכה? שיהיה אוכל ושותה וישן ומטייל ודר בסוכה כל שבעת הימים, בין ביום בין בלילה, בדרך שהוא דר בביתו בשאר ימות השנה" (שולחן ערוך, או"ח תרל"ט, א).

את התפילות, ואפילו את הלימוד - אפשר לעשות גם בבית המדרש (שם, ד). אך את האכילה השינה והטיול - רק בתוך הסוכה!

מה קורה כאן? וכי זהו ההמשך המבוקש אחרי הימים הנוראים? זוהי התוצאה של אלול, ראש השנה, ויום הכיפורים!?

הסוכה מגינה עלינו כך שגם בצאתנו החוצה, וגם בהיותנו עסוקים באכילה שתיה, שינה וטיול - גם אז תקיף אותנו הקדושה ונחסה בצל כנפי השכינה

ובכן, לא רק שאין כאן סתירה ושינוי כיוון, אלא יש כאן השלמה! היציאה לחוץ, האכילה והשינה בסוכה היא זו המשלימה את ההתליך שעברנו במשך כל הימים הנוראים.

לולי אותה יציאה לחוץ, היה הקשר שלנו עם ה' נשאר רק

בבית הכנסת, ובמצבי עליה והתעוררות כדוגמת ראש השנה ויום הכיפורים. ומה היה קורה לאחר מכן, כשהיינו צריכים לצאת מעט החוצה? מה היה קורה במצבים שאין לנו בהם קורטוב של התעוררות והתעלות?

שם היה אורב לנו עמלק בעצמו!

כי הרי כך היא דרכו של אותו אויב: להמתין לנו בחוץ, כשאנו יוצאים ממחיצות בית המדרש ובית הכנסת. לארוב לנו בפנינו, כשאנו במצבי הירידה. כשאנו נחשלים, עייפים ויגעיים.

בשביל זה ניתנה לנו הסוכה הקדושה!

"כי סוכות הוא בחינת עניי כבוד שהקיפו את ישראל במדבר. והעניי כבוד היו מגויים על ישראל מקליפת עמלק... ועל כן עתה אנו עושין סוכה - להמשיך קדושת העניי כבוד, להינצל על ידם מקליפת עמלק, וכמובן בוהר הקדוש" (ליקוטי הלכות, שבת ז, ג).

הסוכה מגינה עלינו כך שגם בצאתנו החוצה, וגם בהיותנו עסוקים באכילה שתיה, שינה וטיול - גם אז תקיף אותנו הקדושה ונחסה בצל כנפי השכינה.

כי "בענין מלחמה זאת שיש לכל אדם עם יצרו שהוא בחינת מלחמת עמלק, כל נצחון המלחמה הוא כשהוא חזק בדעתו - בכח הצדיק - לאחוז את עצמו ולעמוד בקשרי המלחמה בכל מה שיעבור עליו. כי כל זמן שהאדם אינו מייאש את עצמו ומחזק את עצמו להתחיל בכל פעם מחדש, ועוסק עדיין במלחמה זאת - שעיקר הכלי זיין הוא תפילה - הוא נקרא נוצח את המלחמה!" (שם, נד).

את אותם ארבעה מינים - כלי הקרב - ננענע לכל רוחות השמים: צפון ודרום מזרח ומערב מעלה ומטה, כדי להכניס בלבנו שבכל רוחות השמים, ובכל קצוות הארץ, להיכן שרק נפלנו ונשלכנו, גם שם אפשר לאחוז עדיין בכלי הקרב ולהיחשב מנצח! (שם, נז).

וביום האחרון של סוכות, יום 'הושענא רבה', ניקח בידיו את ה"ערבי נחל" המרמזים על פושעי ישראל שאין בהם לא טעם של מצוות ולא ריח של תורה, ונועק בקול רם "הושע נא הושע נא". נתחנן ונפציר בה' שיאיר גם עליהם-עלינו את הארת יהושע תלמידו של משה, הלוחם את מלחמת עמלק, ומאיר גם בלבם של כל הנחשלים, שהי איתם עמם ואצלם! (שם, סב).

חוק. הלימוד היומי

יום	יום בחודש	ליקוטי מוהר"ן	ליקוטי הלכות	ליקוטי תפילות	הדף היומי
שבת	יג	כא.	ה"ד	ה"א	כרבת
א	יד	כא:	קמב	תקלז מ	ס
ב	טו	כב.	קמג	תקמא מב	סא
ג	טז	כב:	קמד	תקמג מד	סב
ד	יז	כג.	קמה	תקמה מז	סג
ה	יח	כג:	קמו	תקמו מח	סד
ו	יט	כד.	קמז	תקמז נ	שבת ב

י"ל ע"י "אוצרות ברסלב"

ת.ד. 50617 בית שמש
טל. במשרד: 02-9993338
פקס: 02-9926066

לשמיעת שיעורים בשפות שונות 02-9950000
בארה"ב 718-8552121
מוקד הישועות 1800-81-81-81

הפצה למנינים ובתי כנסת: 052-7649775
הנצחה, תרומות ופרסום: 054-8419620

ניתן לקבל את הגליון מידי שבוע גם בדוא"ל
otzrot.breslev@gmail.com

י"ר הוועדה הרוחנית: הרב שמעון טייכנר
עורך: נתן אנשין natananshin@gmail.com
מפיק: נוחעם א. ברזעקי

זעקת הנופל

באחרית הימים האלה, בעת אשר נפלנו מכל וכל, ואין איתנו יודע איך לחזור ולכבד את ה', האיר אור חדש על ציון, אורו של רבינו הקדוש. הוא זה, שלא רק מלמד אותנו איך לעלות מהנפילות ולחזור ולכבד את ה' כבודו גלוי, אלא גם מלמד אותנו איך להפוך את כל הנפילות והבלבולים לזעקת חיפוש של "איה מקום כבודו".

עתה באחרית הימים הללו, אין לנו שום חיות ותקוה רק בכח גילויו זה. "כי עכשיו בסוף גלות האחרון, שעכשיו גברה ההסתרה מאד, וה' יתברך נסתר מאתנו מאד מאד בהסתרה שבתוך הסתרה, כמו שכתוב ואנכי הסתר אסתיר – אין לנו עכשיו במה להחיות עצמנו כי אם על ידי הבקשה והחיפוש שאנו מחפשים ומבקשים 'איה מקום כבודו ומצטערין ומתגעגעים לגאולת הנפש, לשוב אליו יתברך באמת'" (ליקוטי הלכות, גביית חוב מיתומים ג, טו).

"ועיקר תוקף ואריכות גלותנו הוא רק בשביל זה, כדי שנבקש ונחפש איה מקום כבודו, כי אנו צריכין עכשיו לעלות לעליה גדולה, לזכות לגאולה האחרונה, שאנו יעלו ישראל בתכלית העליה. על כן התגבר הגלות מאד באריכות גדול עד אשר כל אחד שואל 'איה הבטחתו ועד מתי קץ הפלאות?'. ועל ידי שנוכח לחפש ולבקש את כבודו היטב, נוכח לתכלית העליה שהוא בחינת 'איה' שאנו תהיה הגאולה שלימה" (שם).

בתי העבודה זרה, התאוות והעבירות אשר אין להם זכות קיום מצד תשעת המאמרות הגלויים, כי הרי לא עולה מהם שום כבוד גלוי להש"י. רק אדרבה, הם מקומות שבהם מתבזה ומתחלל כבוד ה', וחיותם וקיומם הוא רק מכח אותו 'מאמר סתום' – אותו כבוד נעלם העולה לה' גם מאלו השרויים במקומות ומצבים אלו.

מהו אותו 'מאמר סתום'? מהו אותו הכבוד העולה לה' מאלו השרויים ושקועים בתוך הטומאה, התאוות והעבירות רח"ל?

"איה!"

זעקת החיפוש שהאדם הנופל מחפש וצועק בלבו "איה מקום כבודו", הוא הוא המאמר הסתום! זעקה אילמת זו היא היא הכבוד הגדול העולה לה' מאותם המקומות הטמאים!

וועל כן כשאדם נופל ח"ו לבחינת מקומות אלו, הדיינו לבחינת מקומות המטונפים, ונופל לספיקות והרהורים ובלבולים גדולים. ואזי מתחיל להסתכל על עצמו, ורואה שרחוק מאד מכבודו יתברך, ושואל ומבקש: 'איה מקום כבודו, מאחר שרואה בעצמו שרחוק מכבודו יתברך, מאחר שנפל למקומות כאלו רחמנא ליצלן – זה עיקר תיקונו ועלייתו, בבחינת 'ירידה תכלית העליה!' (ליקוטי מוהר"ן, שם).

"שורש כל הבריאה הוא הכבוד... בעשרה מאמרות נברא העולם... ובכל מאמר ומאמר יש בו בחינת כבוד מיוחד... ואפילו בעבירות ודברים רעים ח"ו, ששם אין כבודו יתברך... הם מקבלים מבחינת מאמר סתום".

(ליקוטי מוהר"ן ח"ב, יב)

השם יתברך ברא את העולם, כדי שנכבד אותו. "לכבודי בראתיו יצרתיו אף עשיתיו" (ישעיה מג).

הכבוד העולה מעולמנו זה לפני השם יתברך, יש בו סוגים רבים. כי "בבריאה יש חלקים, ובכל חלק וחלק מהבריאה יש בו בחינת כבוד מיוחד שהוא שרשו". שהרי "בעשרה מאמרות נברא העולם" (אבות ה), "ובכל מאמר ומאמר יש בו בחינת כבוד מיוחד" (ליקוטי מוהר"ן ח"ב, יב).

זה מה שמחיה ומקיים את העולם: כבוד ה'! הכבוד שאנו מכבדים את ה' בלימוד התורה, בקיום המצוות ובשאר חלקי עבודת ה', הוא זה שמחיה ומקיים את הבריאה.

אך ישנו כבוד מסויים העולה לה' מהבריאה שהוא נעלם מאד. זהו סוג של כבוד שבחינוצותו אין רואים בו כלל כבוד, אלא ההיפך ממש. הלא הוא המאמר הסתום.

מאמר סתום זה, הוא המחיה ומקיים את כל אותם המקומות והמצבים, שהם היפך כבוד ה' [בגלוי]. הלא הם

דורות

בעקבות הדורות בחסידות

רבי נתן ב"ר אברהם שטרנהרץ

עודנו עוסק בשחיטה. בתשובה כתב לו אביו שלדעתו היו מבוגר מכדי לאחוז בסכין השחיטה (הוא היה אז בן למעלה משבעים וחמש). ר' נתן השיב לאביו כי אין שוחט אחר במקומו ואם יפסק משחיטתו עלולים יהודים להכשל במריפות הלילה.

אביו פעל להשיג עבורו עליה ארצה, ר' נתן קיבל את האשרה אך כשעלה ארצה בר"ח אייר תשט"ז, היה זה כבר לאחר הסתלקות אביו – בכ"א באלול תשט"ו. הוא מילא מספר שנים את מקום אביו ושימש כבעל תפילה בקיבוץ במירון. כן היה משמיע 'ליקוטי מוהר"ן' במקום אביו בבית הכנסת ברסלב בקמנון בסעודה שלישית של שבת ועוד.

חתנו של ר' נתן, ר' מיכל דורפמן שנתר ברוסיה, המשיך לפעול במסירות נפש למען היהדות.

ר' נתן נפטר לעולמו בני תשרי, צום גדליה תשל"ג, והוא בן תשעים ושתים, קרוב לשני חי אביו זצ"ל.

"לפתע שמענו שאגות פרא דרך החלונות – – – היו אלו המרצחים הרשעים... בבית שהה אז גם ר' ישראל בול בנו של רבי נחמן טולטשינר, שהיה גיסו של ר' אלטר. שנינו התמלאנו בהלה ור' אלטר צעק לנו: "התחבאו!" מרוב פחד ובעתה תפסתי ארון ספרים כבד, שמוספקני אם שלשה אנשים מסוגלים להזיזו, דחפתיו ונחבאתי מאחוריי. בתוך רגעים התפרצו המרצחים לבית, ירו וירה והסתלקו. כשהתרחקו מהמקום יצאתי ממחבואי וראיתי את רבי אלטר יושב על כסאו ונראה כמחייך. התבוננתי והבחנתי כי נשמתו הטהורה כבר אינה כאן – – –"

"כשעובד הרשעים את טפליק, החלו מקברים את החללים. תוך כדי הלוויות, והנה שוב התקפת פורעים, כנופיה אחרת הגיעה והחלה בהריגות – – – אחד מהם חבט בי בחרבו, אך לגדול הנס היא פגעה בשרוול. נסעתי בחזרה לברסלב, בתקווה ששם שקט ושלוה, והנה גם כאן פורצת כנופיה לבית חמי ר' מוטל ז"ל ופוצעת אותו פצעים אנושים כשהם קוראים אליו: "קומוניסט! הא לך המגיע לך!" חמי נלקח לבית החולים ובתוך מצבו הקשה, כששאלוהו כיצד הוא מרגיש, השיב: 'ברוך ה' בחסד גדול. לאחר כשעה נסתלק לעולמו".

לאחר שאביו רבי אברהם עלה לארץ ישראל בשנת תרצ"ו, היה נתק מעט מוחלט ממנו. ר' נתן נותר מעבר למסך הברזל, ובמסירות נפש ממש עסק בהחזקת היהדות תחת אפס של הקומוניסטים. לעתים רחוקות היה שולח מכתב לאביו, ומפני חשש הצנזורה היה משתמש בשפת סתרים. כך למשל הוא כותב לו באחד המכתבים: "להתפלל עבור בן ציון מתגמ"ח אשר נפל למשכב וה' יסעדנו ויקום מחליו, כי מדברים ממנו שהוא בסכנה. לעשות שליח מיוחד לרוב הבן ציון למירון, כי שניהם שייכים זה לזה..." "במכתב אחר הוא כתב לו בהיפוך אותו כי "עכשיו כבר אי אפשר לנסוע על ק"א" כלומר 'קברי אבות' – רבינו ומוהרנ"ת ז"ע".

ר' נתן שימש בין השאר כשוחט ברוסיה. באחד המכתבים סיפר לאביו כי

נולד בשנת תר"מ לאביו החסיד המופלג רבי אברהם שטרנהרץ. כיון שהיה בכור, נהג אביו במשך שלש עשרה שנים לצום בערבי פסחים עבורו.

זכה ר' נתן להכיר בילדותו כמה מתלמידי מוהרנ"ת, כרבי נחמן מטולטשינ, וכן את הסבא-רבא שלו רבי נחמן אב"ד טשערין. "יבורני מימי ילדותי", סיפר, "כשביקר פעם אבי וקנתי הרב מטשערין בביתנו, הצמיד את הספר הקדוש 'ליקוטי מוהר"ן אל לבו וקרא ברגש: זה מחיה אותי!".

כמו כן זכה להכיר עוד מגדולי אנ"ש, חלקם מקרב משפחתו; היה מתאר כיצד סבו, אבי אמו רבי יוסף יונה בן מוהרנ"ת, היה עומד בכל יום לפנות ערב מול החלון ועורך את חשבון נפשו על היום שהלך ולאחר מכן נושא עינו השמימה: "יריבונו של עולם, עשה שביום המחר אוכה לעבוד אותך טוב יותר" וזאת אחרי שבמשך כל היום עסק בתורה ותפילה.

כן היה מרבה לספר על אותו חסיד יקר ר' יושא ואט' מברסלב, שכיעוהו כך מפני ששם שמים היה שגור בפיו ולא פסק מדלבר על השם יתברך בכל הדמיונות.

בהגיעו לפרקו נשא לאשה את בתו של החסיד הנלכב רבי מרדכי (מוטל) שוחט, שהיה חתנו של ר' דוד צבי בן מוהרנ"ת. לאחר נישואיו התגורר בברסלב, שם דרו רבים מני משפחתו – צאצאי מוהרנ"ת ז"ע.

הוא התמיד בתורה ובתפילה, ולפרנסתו שימש כסופר סת"ם ומגיה (כאבו ורכים ממשפחתו). בהקשר לכך נתגלגל הדבר שהיה נוכח בעת הריגתו של החסיד הדגול רבי אלטר טפליקר הי"ד על קידוש ה'. וכך סיפר ר' נתן: "בשנת תרע"ט, בעת המהפכה הגדולה שהיתה ברוסיה, כשהשתוללו כנופיות פורעים בכל מקום וטבחו בהמוני יהודים, נודמנתי לטפליק לרגל תיקון ספרי תורה. וכשהספרים בחיקי, סרתני לביתו של רבי אלטר. הוא ישב ולמד עמי תורה מליקוטי מוהר"ן ואני הנחתי את ספרי התורה לפני על השולחן.

נקודה

**"כשצועקים כל היום אל ה':
'הטעימני טעם סוכה'
טועמים טעם אחר בסוכה".**

(מוהרנ"ת לתלמידו רבי נחמן מטולטשינ)

סוכה וארבעת המינים - בזכות הריקודים

עם שחר קם מוהרנ"ת לעבודת היום. תפילת היום הראשון של החג נערכה בהתרוממות הנפש, אבל עננה קודרת העיבה על השמחה. אמירת ההלל ללא נענועים... "הושע נא" בידיים ריקות מלולב ומיניו...

בלב כבד התיישב מוהרנ"ת לסעוד את סעודת היום, כשהוא עדיין אינו מאבד את התקוה, אולי יחוס, אולי ירחם והישועה בא תבא.

לא עבר זמן רב מאז הסתיימה הסעודה, ושגאות וצרחות החלו נשמעות על הסיפון העליון. רב החובל מתהלך ברחבי הספינה כאחוז תזוית. נראה שרוח שגעון נכנסה בו והוא שואג על כל נוסעי הספינה: "הסתלקו מכאן הרגע! אל תנסו להתעכב! רדו עכשיו! - - -"

מוהרנ"ת רואה את הנס הגלוי המתרחש לנגד עיניו, ולא שת לבו לרכושו שעמד מופקר באמצע הנמל. היה זה לאחר חצות היום, כאשר לבו נשא את רגליו במהירות לעבר האיזור היהודי בעיר, שם אחז בהתרגשות בארבעת המינים ובירך בכוונה ובשמחה את ברכת "על נטילת לולב" ו"שהחיינו" מתוך שמחה עד אין סוף.

לאחר מכן הוזמן לביתו של יהודי ממכריו, שהכניסו לסוכתו וכיבדו בין ומוזנות, כשהוא זוכה גם לברך בגיל את ברכת "לישב בסוכה" אותה כל כך חפץ היה לברך אתמול בערב ולא עלתה בידו.

לימים יכתוב (ימי מוהרנ"ת ח"ב קפא): "רקדתי מעט בדרך הלוי, שעשה עמנו השם יתברך נפלאות כאלה, לזכות ביום ראשון דסוכות לברך על האתרוג ועל הסוכה, אחרי שכבר נתיאשתי מזה לגמרי. והאמנתי שמה ששמחנו בלילה שלפניו, הוא ליל ראשון דסוכות שהיינו שמחים אז מאד, כח השמחה זיכה אותנו במצוות קדושות אלו, כי כל בונתי או בשעת השמחה היה לזכות על ידי השמחה והרקודין לקיים מצוות אתרוג, וכן הוה".

חולשה גדולה שתקפה אותו. בערב יום הכיפורים הגיעה הספינה סוף סוף ליעדה, נמל איסטנבול שבטורקיה. אך המנוחה והנחלה עדיין רחוקים היו מהם. בהתאם לחוק ימי שהיה תקף אז, הכריז רב החובל כי חל איסור מוחלט לרדת מהספינה לפחות שבוע ימים, ועיניו של מוהרנ"ת חשכו, הוא אומר: את היום הראשון של חג הסוכות ייאלץ להעביר כאן בספינה ללא סוכה כשרה וללא ארבעת המינים - - -

מוהרנ"ת ואנשיו ניסו בכל כוחם להעביר את רוע הגזירה; הם פנו לרב החובל ולמלחים בבקשה שיאותרו לשחרר אותם לפני התקדש החג, כדי שיוכלו מבעוד מועד להכנס לשכונה היהודית באיסטנבול ולקיים את מצוות החג. אולם כל ההשתדלויות העלו חרס, הימים נקפו בעצלתיים והחשש הנורא החל להתממש.

ליל התקדש חג הסוכות, ומוהרנ"ת "שבוי" על הספינה שהחזירה אותו מארץ הקודש. את הכיית הראשון של סעודת החג נאלץ בעל כרחו לאכול מחוץ לסוכה. ברם חזק עליו רצון השם יתברך שציוה: "ושמחת בחגך והיית אך שמח". שמחה עצומה עטפה את כל ישותו. בעיצומה של הסעודה נעמד מוהרנ"ת על רגליו והחל לרקוד מתוך שמחה, כשהוא מכוון כל העת שהשמחה והריקודים יועילו לשבר את הטבע, וכי בזכותם יזכה למחרת לקיים לפחות את מצוות נטילת לולב, אתרוג הדס וערבה.

בהיות מוהרנ"ת בארץ ישראל, לאחר נסיעה רבת תהפוכות והרפתקאות, הודרו לקראת חודש אב להפליג מנמל חיפה לעבר אלכסנדריה שבמצרים, בכדי להספיק ולהגיע אל הקיבוץ הקדוש בראש השנה באומן.

אולם משמים רצו אחרת, הרוחות העוות סחפו את אניית המפרשים לעבר האי קפריסין, שם נלכדה האניה על ידי חיל הים הטורקי, שעייב אותה מספר ימים עד לתשלום דמי כופר. כך הפכה נסיעה קצרה של שלשה ימים בלבד, למסע ארוך ומסוכן במשך שבועיים.

אם חשבו מוהרנ"ת ופמלייתו כי המשך המסע יעבור מהר יותר, המציאות טפחה על פניהם והעמידה אותם בפני מצבים שאותם לא העלו על דעתם. בתחילה היה זה רב החובל שגבה מהם כספים ולא השיבם; לאחר מכן היו אלו שוב הרוחות שנסבו לכיוון הנגדי והאריכו את ההפלגה פי כמה; ואם לא די בכך, באה המלחמה האיוורת בין טורקיה ליוון ועייבה את האניה שוב ושוב בנמלים שונים ומשונים.

אין לתאר את צערן של מוהרנ"ת כאשר בעיצומם של ימי ראש השנה הקדושים, במקום להמצא עם חסידי ברסלב בקיבוץ הקדוש באומן, עומד הוא באניה המיטרפת בלב ים, ברוח סערה איומה שהפילה למשכב את כל הנוסעים. אפילו בעלי התפילה נאלצו להתפלל בישיבה, ומוהרנ"ת שתקע בשופר עשה זאת מתוך

גניזות

מחקרים היסטוריים בחסידות

רשמי הנהגות הקודש של רבינו בירח האיתנים

הרב אברהם שמעון בורשטיין:

א. תיאור מקורי של עבודתו הקדושה של רבינו באמירת ה"הושענות" ביום האחרון לימי חייו הקדושים, נמצא ב"ימי מוהרנ"ת" (סב): "בחזרת מהמקוה, באתי לחדרו ומצאתיו יושב על מיטתו, יושב ולא שוכב, ומעוטף בטליתו ומתפלל. ואחר כך לקח האתרוג והלולב ומיניו, ואחזם בידו, מעוטף בטליתו ויושב על מיטתו, וסידור של הארז"ל היה מונח על ברכיו הק; וגמר את ההלל עם הארבעה מינים ואמר "הושענות" בקול רם קצת, שהיו נשמעים דיבוריו לכל העומדים בבית. אשרי העינים שזכו לראות אותו ולשמוע קולו בעת שאהו הארבעה מינים ואמר הלל ה"הושענות ביום האחרון של ימי חייו הקדושים" - - -

על כך יש להוסיף את דברי הרה"ח ר' אלתר טפליקר (בהקדמת ספר השתפכות הנפש), מאשר שמע מאביו, "פי פעם אחת בימי חג הסוכות הק; כשהקיף אדמו"ר זצ"ל את הבימה בתפילת ה"הושענות בהאתרוג ומיניו, ראו אנשיו אח"כ על הקרקע במקום שהלך סביב הבימה, שנתלחח הקרקע מהדמעות שלו ששפך אז בעת הקיפו את הבימה" - - -

אגב, מקובל אצל אנ"ש משם רבינו הקדוש שאמר: "בהושענא רבא, העיקר הוא האמירה" [כלומר, חומש דברים וספר תהלים, ולאן דווקא להיות ער כל הלילה].

ב. שמעתי מוהר"ח ר' לוי יצחק בנדר, כי נהגו אנשי העיר ברסלב בשמיני עצרת אה"צ להתקבץ לבית רבינו, לשיר ולשמוח לכבוד היום. אחרי כך הוליכו את רבינו תחת חופה עד לבית מדרשו, מתוך שירה ושמחה של מצוה.

וכן כתוב בחיי מוהר"ן (סב): "ביום שמיני עצרת דיבר עמהם (עם תלמידיו רבי יודל ורבי שמואל אייזיק) מענין ריקודין והמחאת קף וכו' דברים נפלאים. אחר כך התחילו לנגן המון עם מאנשי העיר, שבאו אליו בניגון של שמחה, כנהוג ביום שמיני עצרת. ואז אמר לרבי יודל ולרבי שמואל אייזיק: 'לכו לכם, כי אני צריך לעסוק עמהם, ואין זה שייך לכם'. והלכו ממנו.

"ואחר כך נעשה שם שמחה גדולה בקול רעש גדול של שיר ושמחה, ואז רקד רביז'ל בעצמו הרבה מאד - מן איזה זמן קודם הלילה עד איזה שעות בתוך הלילה של שמחת תורה".

מסיים מוהרנ"ת: "וכבר ידוע גדול נפלאות עריבות נעמיות קדושת הריקוד שלו, כי מי שלא ראה זאת לא ראה טוב מימינו".

ג. על גדול שמחתו ביום "שמחת תורה" מובא ב"שיחות הר"ן" (רצט): "אחר שמחת תורה הייתי רגיל לבוא אליו (מגמירוב לברסלב). ושאל אותי אם הייתי שמח בשמחת תורה. וסיפר לי כמה פעמים איך היו העולם שמחים בביתו. והיה לו נחת גדול מזה.

"וכן עוד פעם אחת באמצע השנה, דיבר עמי מענין שמחת תורה - אם אני מרגיש שמחה בלבי או. כי הפצו ורצונו היה מאד שנהיה שמחים בכל השנה כולה, כפרט בשמחת תורה ופורים ובשבת ויום טוב. וסיפר לי שפעם אחת בשמחת תורה רקד בעצמו לבדו בחדרו, בלי סיוע אנשים אחרים!"

ד. כידוע, נהג רבינו בכל השנה לעלות לתורה ברביעי (שהוא ספירת נצח). ואילו בשמחת תורה נהגו לכבדו ב"חתן תורה" שבה מסיימים פרשת "וזאת הברכה" וכל התורה כולה.

מוהרנ"ת נהג גם הוא לעלות לחתן בראשית, והתבטא בקשר לזה: "רבינו הקדוש זכה לסיים את כל התורה; אנו רק מתחילים אותה..."

לחידודא

חידה מס' 122

אימתי הזיל רבינו דמעות רבות עד שהתלחח הרצפה?

הפתרון לחידה מספר 121

אילו שני ציוויים של הצדיק, אין צורך לקיים?
1. כשדבר כרוך במסירות נפש, והצדיק אומר שלא לעשותו.

2. כשהוא אומר לא לבוא אליו לראש השנה. (שיחות הר"ן ריד)

זכה בהגרלה לחידה מס' 120

חיים שלום שפירא, רח' ר' אלעזר, בית שמש
בסך 50 ₪ זכות קניה בחנות ספרים 'ברסלב'
רחוב מאה שערים 110 ירושלים

לתשובות - התקשרו למערכת הממוחשבת 'אוצרות ברסלב' 02-9950000.
לאחר בחירת השפה, הקשו 1-9-2-1 והשאירו הודעה.
בין הפותרים נמנה עדי יום שני בשעה 12 בלילה. תערוך תגולה על זכות קניה בסך 50 ₪

מסילות

ליבון המסילות בעבודה ה'

לקראת יום ההילולא של רבינו - מורשתו הגדולה

הרב משה בינשטוק

ידוע שר' נחמן מטולטשין שלא ראה את פני רבינו ז"ל התבטא פעם בערגה בפני מוהרנ"ת: "אני מקנא בכס שזיתם להכיר את רבינו". ענה לו מוהרנ"ת: "וכי אין אתה מכיר את רבינו?! אלא מי אתה הושב הכיר את רבינו - יוסל פארניק?!..."

יוסל זה עבודתו היתה להעביר אנשים מצד לצד ברפסודה (פאנאו באדיש) על פני נהר הבוג בברסלב, ומידי פעם כשרבינו היה רוצה לעבור את הנהר היה משתמש בשירותיו, כך שהוא ראה כמה וכמה פעמים את פני רבינו ז"ל...

מוהרנ"ת רצה לחדד בכך לר' נחמן מטולטשין את הענין של להכיר את רבינו הכולנו לעסוק בדעתו הקדושה, ללמוד ולהתעמק בתורתו של רבינו עד שמגלים בה את רוח קדשו ומבינים את גודל המתנה שקיבלנו מרבינו.

בליקוטי מוהר"ן אומר רבינו שאדם שיש לו 'אמונה בלי דעת' עלול ליפול מאמונתו. ר' שמשון ברסקי מכאן וזאת ב'עצות המבוארות' שלו ש'בלי דעת' פירושו בלי דעתו של הצדיק, דהיינו שאדם מאמין בצדיק אך אינו עמל תמיד בחיפוש בתורתו, לדעת מה הצדיק רוצה ממנו. ואז כשמגיעים זמנים שצריכים להתמודד בהם עם עולם הזה ותאוותיו - אזי על ידי חוסר דעת הצדיק, אפשר ליפול ח"ו.

מוהרנ"ת ז"ל ב'ליקוטי הלכות' הלכות שלוחין מסביר את הדברים על פי דברי רבינו בליקו"מ ח"ב ה, שעל כל אחד ואחד מוטלת החובה לחפש אחר רוח הקודש של הצדיק. שם גם מבואר, שעיקר הדרך לזכות לזה הוא לסלסל ולחפש היטב בדבריו הקדושים עד שמתגלה למעיין רוח קדשו של הצדיק.

ככל שחופרים ומסלסלים יותר בדברי תורתו של הצדיק, מוצאים יותר את דעתו של הצדיק; לפתע מתגלה לאדם שכל תורה ותורה היא 'מרשם' מיוחד למחלת רוחנית אחרת; הוא מגלה שבכל תורה יש מהלך חדש בעבודת ה'.

זה עיקר כוונת רבינו ז"ל כשביקש שכל אחד ילך' עם תורה מסויימת במשך תקופה ויעבוד את השי"ת על פיה בדרכים ובעצות המובאות באותה תורה.

ר' אברהם ב"ר נחמן אמר פעם בסוף ימיו: "מ"ה עברתי על כל הליקוטי מוהר"ן". בהטעימו שהוא הלך בכל תורה ותורה של רבינו במשך ימים וחודשים; הוא התפלל, למד, אכל וישן על פי התורה שלמד באותה עת, וכך נהג במשך תקופה עם כל תורה ותורה מליקוטי מוהר"ן. שכן הוא השכיל להבין שכל תורה ותורה צריכה חיפוש, וכי טמון בה רעיון ודרך חדשה בעבודת השי"ת.

הראשונים שואלים על מצוות עשה של "ואהבת את ה' אלוך" - מה שייך לחייב על 'אהבה' הרי אהבה אינה נקנית ע"י כפייה? והם מתרצים שהביאור לכך נמצא בהמשך הפסוקים: "והיו הדברים האלה... על לבבך ושנתם לבניך ודברת בהם" - שמרוב העיסוק והשינון של דברי התורה וזכים אט אט לאהבת השי"ת כדבעי.

כן הוא בתורתו של הצדיק, שכלל שיחפוש אדם ויחפור בדבריו הקדושים, ירגיש באופן מיוחד את השינוי בחיי היום יום שבמחוללת בו אותה תורה עד שיוכח לאהוב את הצדיק אהבה שלמה.

זוהי בעצם הירושה הגדולה שהשאיר לנו הצדיק, שגם כיום, אחרי שעברו כבר מאתיים שנה מהסתלקותו, הרי גם עכשיו בדורות הנמוכים ביותר, אף אנשים רחוקים ביותר מרוחניות יכולים גם כן לינוק ולדלות מאוצרותיו הגדולים.

(מנוסח מתוך שיעורו של הרב משה בינשטוק שלי"ס א. ניתן להאזין לשיעור המלא

בנספח השטע 'אוצרות ברסלב' טלפון 02-9950000, לשה"ק, עניני דיומא, סוכות ויחוללת רבינו, ואח"כ 2)

מאורות

צוהר לפרשה השבוע

חג הסוכות

סוכות - תיקון האכילה

המלאכים, תפקידם לקבל את השפע האלוקי ולהעביר אותו לכל הנבראים, כמו שאמרו חז"ל: "אין לך כל עשב שאין לו מלאך שמכנה אותו ואומר לו גדל" (ב"ר י). כך שכל הבריאה מחוברת לקב"ה - מקור השפע.

אבל אם הלילה חושבים ש"כוחו ועוצם ידי עשה לי את החיל הזה" (דברים ה, י), מחלישים את כוחם של המלאכים ומנתקים את הבריאה, כולל הצמחים והמאכלים שבה, מהשי"ת, והמאכלים הללו מוזיקים לעבודת ה' ומביאים חשק לתאוות העולם הזה.

חג הסוכות מכונה בתורה "חג האסיף" (שמות כג, טז) שהוא זמן אסיפת התבואה, ובו אנחנו שמחים מודים ומשבחים לקב"ה על היבול שהשפיע לנו ומכירים בכך שהכל ממנו.

זו הסיבה שבחג הסוכות מתחזק כוחם של המלאכים ומתהדק הקשר בין הבריאה הגשמית לבורא, והאכילה איננה מרחקת אותנו מהשי"ת אלא אדרבה - מביאה אותנו להודות לו ולשמוח בו.

ענין זה מרומז בכך שסוכ"ה בגימטריא (91) מלא"ך, ובגימטריה מאכ"ל, כי בחג הסוכות אנחנו מחזקים את המלאכים ומתקנים את המאכלים.

(עפ"י ליקוטי מוהר"ן ח"ב, ה)

ללקוחותינו היקרים ולכל בית ישראל שנה טובה ומתוקה

דוד צדיקים

02-5410100

www.zadikintours.com

חברת נתיבים טורס

מאחלת לכלל אנ"ש שנה טובה ומתוקה

נתיבים טורס

ניסוח לזרז | קברי צדיקים | אירועים סמטרים

02-633-8444

בעת צרה, בשעת מצוקה. גם בעת שמחה ובכל זמן מוקד הישועות 1-800-81-81-81

להעברת בקשות לתפילה ולהדלקת נר בקברו של רבי נחמן מברסלב באומן

לישועה והצלחה, לרווחה ופנסיה, לרפואה, למקשה לילד, לנחת ושמחת חיים

המפיעים											
<p>ני ברק - ירושלים</p> <p>הר"ר אברהם נתן גלבץ הר"ר אליעזר געציל גלבץ הר"ר חיים ברוך גלבץ הר"ר ישראל משה גלבץ</p> <p>תרמו והפיצו 1500 גליונות</p> <p>לע"י אביהם הר"ר ר' יצחק בן הר"ר אליעזר הלוי גלבץ זצ"ל ת.נ.צ.ב.ה.</p>	<p>ירושלים - מנסי</p> <p>הר"ר גדליהו ברגר הר"ר אהרן נתן בורשטיין</p> <p>תרם והפיץ 500 גליונות</p> <p>לכבוד שמחת אירוחי הבן אליהו הר"ר</p> <p>ממוחזת הר"ר ברוך טייטלמן</p> <p>תרם והפיץ 500 גליונות</p> <p>לכבוד שמחת אירוחי הבת שחתי'</p> <p>זכות ההפצה וזיכוי הרבים יעמדו לו לראות רוב נחת דקדושה</p>	<p>מנטאל</p> <p>הר"ר אהרן נתן בורשטיין</p> <p>תרם והפיץ 500 גליונות</p> <p>לכבוד שמחת הולדת הבן משה שיחי'</p> <p>זכות ההפצה וזיכוי הרבים יעמדו לו לראות רוב נחת דקדושה</p>	<p>מנטאל</p> <p>הר"ר אהרן נתן בורשטיין</p> <p>תרם והפיץ 500 גליונות</p> <p>לכבוד שמחת הולדת הבן משה שיחי'</p> <p>זכות ההפצה וזיכוי הרבים יעמדו לו לראות רוב נחת דקדושה</p>	<p>מנטאל</p> <p>הר"ר אהרן נתן בורשטיין</p> <p>תרם והפיץ 500 גליונות</p> <p>לכבוד שמחת הולדת הבן משה שיחי'</p> <p>זכות ההפצה וזיכוי הרבים יעמדו לו לראות רוב נחת דקדושה</p>	<p>מנטאל</p> <p>הר"ר אהרן נתן בורשטיין</p> <p>תרם והפיץ 500 גליונות</p> <p>לכבוד שמחת הולדת הבן משה שיחי'</p> <p>זכות ההפצה וזיכוי הרבים יעמדו לו לראות רוב נחת דקדושה</p>	<p>מנטאל</p> <p>הר"ר אהרן נתן בורשטיין</p> <p>תרם והפיץ 500 גליונות</p> <p>לכבוד שמחת הולדת הבן משה שיחי'</p> <p>זכות ההפצה וזיכוי הרבים יעמדו לו לראות רוב נחת דקדושה</p>	<p>מנטאל</p> <p>הר"ר אהרן נתן בורשטיין</p> <p>תרם והפיץ 500 גליונות</p> <p>לכבוד שמחת הולדת הבן משה שיחי'</p> <p>זכות ההפצה וזיכוי הרבים יעמדו לו לראות רוב נחת דקדושה</p>	<p>מנטאל</p> <p>הר"ר אהרן נתן בורשטיין</p> <p>תרם והפיץ 500 גליונות</p> <p>לכבוד שמחת הולדת הבן משה שיחי'</p> <p>זכות ההפצה וזיכוי הרבים יעמדו לו לראות רוב נחת דקדושה</p>	<p>מנטאל</p> <p>הר"ר אהרן נתן בורשטיין</p> <p>תרם והפיץ 500 גליונות</p> <p>לכבוד שמחת הולדת הבן משה שיחי'</p> <p>זכות ההפצה וזיכוי הרבים יעמדו לו לראות רוב נחת דקדושה</p>	<p>מנטאל</p> <p>הר"ר אהרן נתן בורשטיין</p> <p>תרם והפיץ 500 גליונות</p> <p>לכבוד שמחת הולדת הבן משה שיחי'</p> <p>זכות ההפצה וזיכוי הרבים יעמדו לו לראות רוב נחת דקדושה</p>	<p>מנטאל</p> <p>הר"ר אהרן נתן בורשטיין</p> <p>תרם והפיץ 500 גליונות</p> <p>לכבוד שמחת הולדת הבן משה שיחי'</p> <p>זכות ההפצה וזיכוי הרבים יעמדו לו לראות רוב נחת דקדושה</p>

בלי כוכביות, בלי אותיות קטנות, עם אירו-פנים - פשוט להגיע לאומן

אירו-פנים טורס EuroPnim

שירותי תצורה וקרקע לכל היעדים בעולם

מזמינים כרטיס עכשיו: 02-800-80-80

כל כך פשוט.